

افعال کمکی (معین)

افعال کمکی یا معین (auxiliary verbs) معمولاً قبل از یک فعل دیگر (فعل اصلی) در جمله قرار می‌گیرند و کارشان کمک به فعل اصلی جمله در تشکیل عبارات فعلی می‌باشد.

افعال کمکی را می‌توان به دو دسته تقسیم نمود:

be, have, do					افعال کمکی اصلی
will	can	may	shall	must	افعال کمکی وجهی
would	could	might	should	ought to used to	

ویژگیهای افعال کمکی

الف) افعال کمکی اصلی

حالت سوم شخص مفرد (-s form)، گذشته ساده و اسم مفعول (قسمت سوم فعل) آنها نامنظم (بی قاعده) است:

	-S FORM	PAST TENSE	PAST PARTICIPLE
be:	is	was / were	been
have:	has	had	had
do:	does	did	done

ب) افعال کمکی وجهی

۱- در حالت سوم شخص مفرد (بر خلاف افعال معمولی) -s نمی‌گیرند:

- She **can** play the piano quite well. (not: She ~~can-s~~...)
- He **must** work harder. (not: He ~~must-s~~...)

۲- در جملات پرسشی و منفی، از فعل کمکی دیگری استفاده نمی‌کنند:

- What **would** you buy if you won the lottery?
(not: What ~~did you would buy~~ ...)

۳- هیچگاه **to** بعد از آنها قرار نمی‌گیرد (به استثنای **ought to** و **used to**):

- You **should** phone the police immediately. (not: ~~you should to phone~~ ...)

۴- هیچگاه **-ed** یا **-ing** نمی‌گیرند:

musting, musted

۵- هیچگاه با همدیگر به کار برده نمی‌شوند:

- I ~~might could~~ wash the car.

قابلیت های مختلف افعال کمکی

۱- برای منفی کردن یک جمله کافی است پس از فعل کمکی، **not** اضافه کنید و یا از حالت مخفف آن استفاده کنید:

She **will** come → She **will not** (**won't**) come.

۲- برای پرسشی کردن یک جمله، فعل کمکی را قبل از فاعل جمله قرار دهید:

She **will** come → **Will** she come?

۳- گاهی می‌توان فعل اصلی پس از فعل کمکی را حذف کرد به شرط آنکه معنی آن (با توجه به شرایط) واضح باشد:

- 'Will she come tonight?' 'No, she **can't**.' (= 'she can't come.')
- 'I've never been to China. **Have** you?'